

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ
ПОГАЛЕНА

chitanka.info

*В безименните ласки на нощта
денят се ражда светло окрилен,
въздъхвайки в зората потопен,
изпращащ във забрава немоцта.*

*Пътека от лъчиста синева
полюшва с непринуден звън листата,
оглежда се в очите на росата
и слива се с на слънцето зова.*

*Далече над планинските чела
щастливи птици плуват в небесата,
поклащани на вятър от ръката
дървета са разперили крила.*

*Тревите като свежо кадифе
танцуват в своеволие и забрава
и летен дъх цветята съзерцава,
разстлал се над зеленото поле.*

*Омайна песен пее утринта,
подкрепяна от цялата природа,
хармония изпълва небосвода
и пръска се в лъчи и светлина.*

*Отиде си притихнала нощта;
остави само спомен и росата;
презираща на дните суетата
дали ще се завърне вече тя?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.